

Albert Norðfoss, her 20 ára gamall

Hugtíkin av sosialismuni bert 18 ára gamall

Longu sum heilt ungur varð Albert Norðfoss hugtíkin av teirri sosialistisku hugsjónini. Hann sigur sjálvur soleiðis frá:

— Eg var bert 18 ára gamall, tá eg gjordi upp við meg sjálvum, at eg skuldi vera sosialistur. Eg hevði lisið nógv um m.a. fronsku kollveltingina — og tað ávirkaði meg ikki stórt. Eisini var eg nógv saman við Jóan Petur Davidsen og Laurentius Viðstein.

— Öll mín familja hoyrði til Sjálvstýrisflokkinn. Eg valdi tó at fylgja míni egnu samvitsku og sannføring. Tí gjordist eg javnaðarmaður, og tað havi eg verið síðani.

Eisini konan Anna hevur havt áhuga fyri politikki. Hon dylur ikki yvir, hvønn politiskan flokk hon hoyrir til. Anna hevur altíð valt javnaðarflokkinn, og hon ætlar at gera tað, so leingi hon livir.

Albert: — Javnaðarflokkurin hevur verið tann einasti flokkurin, sum hevur gjørt nakað fyri tann vanliga mannin. Við Petur Mohr Dam á odda hava teir drigið hinar eftir oyrunum og fingið framt meira sosialismu í Føroyum — til gagns fyri tey minnu mentu.

Bæði Anna og Albert hava kent til, hvat tað vildi siga, at skula liva fyri lítið og einki. Albert var sjúkur maður í nógv ár, og tá í tíðini var einki sum æt sjúkrapeningur, dagpeningur ella sosialhjálp. Tað var tí mangan trupult at fáa endarnar at rökka saman.

Men tað skuldi ganga. Anna var tí ofta úti og arbeiðdi. Undir krígunum vaskaði hon hermannabúnað hjá bretum, og hon vaskaði eisini á skrivstovu hjá Skipafelagnum og á bókasavninum. Hon var eisini í fiskaarbeiði.

Eiðis- gentan fekk sær havnar- drong

Sum í Himmiríki at koma til Havnar í 1911

Anna Norðfoss er slektað úr húsunum á Lofti á Eiði. Foreldrin vóru Súsanna og Sigmund og fingur tey sjeið børn.

Anna var bert 16 ára gomul, tá hon fór til Havnar at tæna. Hon tænti í høvuðsstaðnum í góð fimm ár. Hon minnst serstakliga væl ta fyrstu ferðina, hon kom til Havnar. Hetta var í 1911. Anna sigur sjálvur soleiðis frá hesum upplivisnum:

— Tað skal eg siga tær. Fyrstu ferð eg kom suður til Havnar helt eg, at hetta kundi ikki vera annað enn himmiríkið, so pent var tað at siggja øll hesi ljósini oman eftir Kongabrunni.

Hjá fleiri familjum

Anna tænti hjá fleiri ymsum familjum, tey árin hon var í Havni. Fyrsta árið var hon í húsnum hjá spinnarum. Her helt hon so hús hjá próstinnuni Evensen. Lønin var fyra krónur um mánaðin.

Tey næstu árin tænti Anna hjá Jákupi Olsen, bókhaldara. Her var hon í heili fyra ár. Eftir hetta fór hon at tæna hjá Skál-

um. Her var hon bæði barnagenta og køks-genta. Lønin var eisini góð — 15 kr. um mánaðin. Anna heldur fyrri, at hetta var hægsta lønin, nokur køksgenta fekk í Havni tá í tíðini. Sjálvt ikki amtmaðurin gav hægri løn, leggur hon afturat.

Møtti Albert

21 ára gomul fór Anna aftur til Eiðis at vera eina tíð. Har gekk hon so til neytar, arbeiðið torv og hoyggj o.a. Men tað var kortini ein hending heili fimm ár frammanundan, sum gjordi, at hon ætlaði ikki at bliva verandi á Eiði. Hon

Anna, tá hon var 18 ár

mátti av og á fara til Havnar.

Anna sigur sjálvur frá hesum hendingaríka árinum 1913:

— Tað var nýggjárskvöld. Bakar Hansen og Hans við Stein spældu til dans í Klubbanum. Í dansinum møtti eg Albert fyrri fyrstu ferð. Hann bjóðaði mær eina limonadu og beyð mær upp á klubbaloftið. Síðani spurdi hann, um hann kundi sleppa at fylgja mær heim. Svárið var Ja.

Anna og Albert »gingu« saman í sjeið ár, áðrenn tey giftust. Tað var í 1920. Tey hava síðani átt sjeið børn saman, fimm av teimum eru á lívi í dag. Tey eru Johan, Bernhard, Dánjal, Gunnvør og Olina.

Á Gráasteini

Hesi seinastu 33 árin hava hjúni Norðfoss búð úti á Gráasteini. Tá kommunan yvirtók

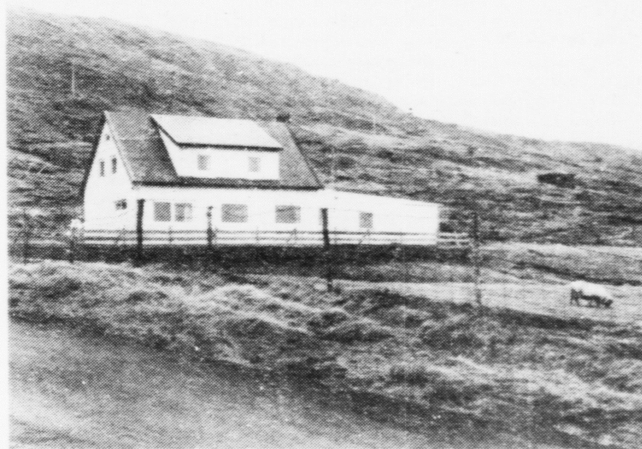
Hornagarðin, har Dánjal í Horni, pápi Albert, var uppsitari, søkti Albert um at fáa eitt stykki. Jú, hann skuldi fáa eina trøð til keyps treytað av, at hann dyrkaði fjórðingin av henni.

Albert so gjordi. Í 1946 stóðu so húsin liðug. Albert hevði altíð havt stóran áhuga fyri jarðarbrúki. Á trøðni við Gráastein hevði hann tí eisini neyt, seyð og gæs. Dagin í dag hevur hann framvegis seyð og gæs.

Sjónvarp — men!

— Her er frálíkt at búgva, siga tey bæði mest sum í einum. Meðan dótturin, Gunnvør, skonkir upp í koppin, peikar Anna yvir í hornið í stovuni, har eitt sjónvarp stendur. Og hon heldur fyrri: — Jú vist er tað gott hjá okkum gomlu at siggja sjónvarp um kvældarnar, men eg vil kortini halda,

Framhald á síðu 12

Húsin við Gráastein. Her er frálíkt at búgva, siga tey bæði